

VESTITORUL

Editată de Episcopia Română Unită cu Roma, Greco-Catolică, Oradea

Oradea, 27 ianuarie

Seria I, Anul XXXI, Nr. 7 (364), 2024

ZIUA VOLUNTARULUI CARITAS

Din sumar:

Cultivarea tandreței într-un cuplu, mai bună decât închinarea la demonul posesiei - pag. 2; Alocuțiunea Papei Francisc la Rugăciunea *Angelus* - pag. 3; Regăsirea lui Isus - pag. 9; Ziua Voluntarului Caritas, a XIX-a ediție - pag. 10-15; Cum funcționează rețelele neuronale - pag. 16; Liceu greco-catolic „Iuliu Maniu” - Ziua Culturii Naționale - pag. 18; Octava de Rugăciune pentru Unitatea Creștinilor - pag. 20.

Cultivarea tandreței într-un cuplu, mai bună decât închinarea în fața demonului posesiei

Efortul pentru câștigarea bății-ei împotriva poftelor trupesti, împotriva considerării celui alt drept un lucru, s-a aflat în centrul catehezei de la audiența generală de miercuri, 17 ianuarie a.c., papa Francisc evidențiind că premiul acestei bății este cel mai important dintre toate, pentru că vizează păstrarea acelei frumuseți pe care Dumnezeu a scris-o în creația sa atunci când a imaginat iubirea dintre bărbat și femeie.

Vorbind – în cadrul celei de-a treia cateheze dedicată viciilor și virtuților, la audiența generală din aula Paul al VI-lea –despre „voracitate” față de o altă persoană, înțeleasă ca o legătură otrăvitoare pe care ființele umane o pot avea între ele în sfera sexuală, pontiful a explicat că în creștinism nu există nicio condamnare a instinctului sexual, însă, această frumoasă dimensiune a umanității noastre, nu este lipsită de pericole. Papa Francisc a amintit că reproșul sfântului apostol Paul, din Prima epistolă către corinteni (5,1), se referă la gestionarea nesănătoasă a sexualității de către unii creștini.

Pontiful s-a oprit asupra experienței umane a îndrăgostirii, definind-o ca fiind una dintre cele mai surprinzătoare realități ale existenței care, dacă nu este

poluată de viciu, devine unul dintre cele mai pure sentimente. „O persoană îndrăgostită devine generoasă, îi place să facă cadouri, scrie scrisori și poezii. Încetează să se mai gândească la sine pentru a se proiecta complet spre celălalt. Iar dacă întrebi o persoană îndrăgostită pentru ce iubește, nu va găsi un răspuns: în atât de multe feluri, iubirea sa este o iubire necondiționată, fără niciun motiv”. Desigur – a amintit – „această iubire, atât de puternică, este și un pic naivă: îndrăgostitul nu cunoaște cu adevărat fața celui alt, tinde să-l idealizeze, este gata să facă promisiuni a căror greutate nu o înțelege imediat”.

Pontiful a atras atenția că spațiul sentimentului iubirii, care este asemenea unei „grădini” în care se înmulțesc minunile nu este însă ferit de rău. Această „grădină” poate fi pângărită de demonul poftelor, iar acest viciu este deosebit de odios, din cel puțin două motive.

„În primul rând” – a spus – „pentru că distruge relațiile dintre oameni”. „Câte relații care au început în cele mai bune condiții s-au transformat apoi în relații toxice, de posesie a celui alt, lipsite de respect și de simțul limitelor?” – a reliefat pontiful.

Cu referire la cel de-al doilea motiv pentru care viciul lăcomiei trupesti este odios, Sfântul Părinte a explicat că sexualitatea are o voce puternică care implică toate simțurile; ea sălășluiește atât în corp, cât și în psihic; dacă nu este disciplinată, ea ajunge să fie un lanț care îl privează pe om de libertate.

Pontiful a mai spus că a cultiva tandrețea într-o relație de cuplu este mai bună decât închinarea în fața demonului posesiei, și că este mai bine să slujești decât să cucerești, pentru că, dacă nu există iubire, viața este o tristă singurătate.

VESTITORUL

P.S.S. Virgil Bercea: Președinte

Redacția și administrația:

Pr. Olimpiu Todorean: redactor coordonator

Ioan F. Pop: secretar de redacție

Colaboratori:

Mihaela Caba-Madarasi, Ioan Dărăbăneanu, Alin Crețu, Maria-Mirela Filimon, Eugen Ivuț, Ioan Moldovan, Silvia Pantiș.

Adresa:

410210 - Oradea, str. Ep. Mihai Pavel, 4;
Tel: 0259.436.492; Fax: 0259.430.509;
E-mail: olimpiu35@yahoo.it;
Tel: 0722.450.013

Abonamente și difuzare: Claudiu Boda

Magazin "Sfânta Tereza"

Str. Ep. Mihai Pavel nr. 4

410445 - Oradea; Tel: 0744.958.932

I.S.S.N. 1454 - 8526

Alocuțiunea Papei Francisc la Rugăciunea *Angelus*

Mai suntem discipoli îndrăgostiți de Domnul?

14.01.2024

Iubiți frați și surori, duminică frumoasă!

Evangelhia prezintă astăzi întâlnirea lui Isus cu primii discipoli (cf. In 1,35-42). Această scenă ne invită să ne amintim de prima noastră întâlnire cu Isus. Fiecare dintre noi a avut prima sa întâlnire cu Isus; ca prunc, ca adolescent, ca tânăr, ca adult, adultă... Când l-am întâlnit pentru prima dată pe Isus? Putem să ne amintim un pic. Și după acest gând, această amintire, să reînnoim bucuria de a-l urma și să ne întrebăm: ce înseamnă a fi discipoli ai lui Isus? Conform Evangheliei de astăzi putem lua trei cuvinte: a-l căuta pe Isus, a locui cu Isus, a-l vesti pe Isus.

Înainte de toate a căuta. Doi discipoli, grație mărturiei Botezătorului, au început să îl urmeze pe Isus și El, „văzându-i că îl urmează, le-a zis: «Ce căutați?»» (v. 38). Sunt primele cuvinte pe care Isus le adresează lor: înainte de toate îi invită să se privească înăuntru, să se întrebe cu privire la dorințele pe care le poartă în inimă. „Ce cauți?” Domnul nu vrea să facă prozeliti, nu vrea „followers” superficiali, Domnul vrea persoane care se întreabă și se lasă interpellate de cuvântul Său. Prin urmare, pentru a fi discipoli ai lui Isus, înainte de toate trebuie să îl căutăm, să avem o inimă deschisă, în căutare, nu o inimă sătulă sau satisfăcută.

Ce anume căutau acei primi discipoli? Vedem asta prin al doilea verb: a locui. Ei nu căutau știri sau informații despre Dumnezeu, sau semne sau minuni, ci doreau să îl întâlnească pe Mesia, să vorbească cu El, să stea cu El, să îl asculte. Prima întrebare pe care o pun care este: „Unde locuiești?” (v. 38). Și Cristos îi invită să stea cu El: „Veniți și vedeți” (v. 39). A sta cu El, a rămâne cu El, acesta cel mai important lucru pentru discipolul Domnului. De fapt, credința nu este o teorie, nu, este o întâlnire -, înseamnă a merge pentru a vedea unde locuiește Domnul și a locui cu El. A-l întâlni pe Domnul și a locui cu El.

A căuta, a locui și, în sfârșit, a vesti. Discipolii îl căutau pe Isus, apoi au mers cu El și au fost toată ziua cu El. Și acum a vesti. Se întorc și vestesc. A căuta, a locui, a vesti. Eu îl caut pe Isus? Locuiesc în Isus? Am curajul să îl vestesc pe Isus? Acea primă întâlnire cu Isus a fost o experiență atât de puternică, încât cei doi discipoli și-au amintit pentru totdeauna ora: „era cam pe la ceasul al zecelea” (v. 39). Asta arată forța acelei întâlniri. Și inimile lor erau așa de pline de bucurie încât au simțit imediat nevoia de a comunica darul primit. De fapt, unul din cei doi, Andrei, se grăbește să împărtășească aceasta cu frațele său. Fraților și surorilor, și noi astăzi ne amintim de prima noastră întâlnire cu Domnul. Fiecare dintre noi a avut prima întâlnire, fie în familie fie în afară... Când l-am întâlnit cu pe Domnul? Când a atins Domnul inima

mea? Și ne întrebăm: mai suntem discipoli îndrăgostiți de Domnul, îl căutăm pe Domnul, sau ne-am stabilit într-o credință formată din obișnuințe? Locuim cu El în rugăciune, știm să stăm cu El în tăcere? Eu știu să locuiesc cu Domnul în rugăciune, să stau cu El în tăcere? Și apoi simțim dorința de a împărtăși, de a vesti această frumusețe a întâlnirii cu Domnul? Maria Preasfântă, prima discipolă a lui Isus, să ne dăruiască dorința de a-l căuta, de a sta cu El și de a-l vesti.

După *Angelus*, Sfântul Părinte a spus următoarele:

Adresez salutul meu vouă tuturor, romani și pelerini care provin din Italia și din atâtea părți ale lumii. Îndeosebi salut membrii din Hermandad Sacramental de Nuestra Señora de los Remedios, din Villarrasa, Spania. Să nu uităm să ne rugăm pentru victimele alunecărilor de teren petrecute în Columbia, care au provocat numeroase victime.

Și să nu îi uităm pe cei care suferă cruzimea războiului în atâtea părți ale lumii, în special în Ucraina, în Palestina și în Israel. La începutul anului ne-am adresat urări de pace, dar armele au continuat să ucidă și să distrugă. Să ne rugăm pentru ca aceia care au putere asupra acestor conflicte să reflecteze asupra faptului că războiul nu este calea pentru a le rezolva, pentru că seamănă moarte în rândul civililor și distruge orașe și infrastructuri. Cu alte cuvinte, astăzi războiul este în el însuși o crimă împotriva umanității. Să nu uităm aceasta: războiul este în el însuși o crimă împotriva umanității. Popoarele au nevoie de pace! Lumea are nevoie de pace! L-am auzit, cu puține minute în urmă, în programul „A Sua Immagine”, pe pr. Faltas, vicar al custodiei din Țara Sfântă la Ierusalim: el vorbea despre a educa la pace. Trebuie să educăm la pace. Se vede că încă nu suntem – întreaga omenire – cu o educație aptă să oprească orice război. Să ne rugăm mereu pentru acest har: a educa la pace.

Vă urez vouă tuturor o duminică frumoasă. Vă rog, nu uitați să vă rugați pentru mine. Poftă bună și la revedere!

Imperiul Roman și creștinismul în secolul I

Lucrarea Părintelui Lector universitar doctor Călin Ioan Dușe, cu titlul: **Imperiul Roman și creștinismul în secolul I** se înscrie în aria preocupărilor autorului de a evidenția legătura dintre Imperiul Roman și instalarea creștinismului în lume. Creștinismul s-a răspândit mai ales datorită condițiilor oferite de Imperiul Roman, iar cei care au propovăduit noua învățătură în primele secole ale erei creștine au beneficiat de protecția oferită de administrația romană, dar și de infrastructura Imperiului.

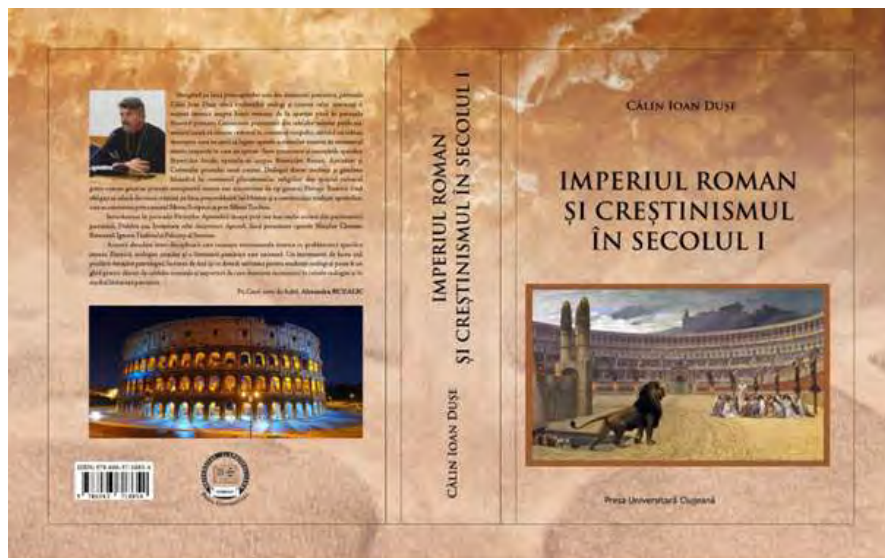
Totul a pornit în anii primului secol al erei creștine, odată cu învățăturile lui Iisus din Nazaret și răspândirea acestora în tot Imperiul Roman, întins la acea vreme pe trei continente.

Inițial, creștinismul nu părea să aibă vreo șansă în lumea romană, având în vedere că adepții săi erau priviți, inițial, ca o sectă ciudată, despre care au apărut multe prejudecăți. Creștinii erau considerați bizari, chiar periculoși având în vedere că nu erau dispuși să adopte cultul împăratului și se eschivau de la serviciul militar.

Tocmai de aceea, cu diferite ocazii, împotriva lor au fost lansate persecuții violente. Cu toate acestea, creștinismul s-a răspândit și chiar a biruit reușind să se impună ca religie oficială a Imperiului. Se poate spune că Imperiul Roman prin structura și facilitățile sale au dus la răspândirea creștinismului, chiar și prin persecuții.

În primul capitol intitulat „Scurtă istorie a Imperiului Roman”, autorul elaborează o periodizare a istoriei Romei antice, trasând principalele epoci ale istoriei statului roman (epoca Regalității, epoca Republicii romane, epoca Principatului și a Dominatului) prezentând și scurte biografii ale membrilor primelor dinastii romane.

Capitolul al II-lea tratează într-o manieră sintetică cele mai importante instituții și magistraturi ale Romei antice. Acestea au stat la baza dezvoltării și extinderii uimitoare a Imperiului Roman, care a dominat lumea timp de mai multe secole. Magistraturile erau variate, precis ierarhizate, fiecare având fiecare un regim propriu, bine diferențiat. Întreg sistemul era astfel constituit încât să prevină orice veleitate de putere personală.

Magistratul, ales al poporului, nu era decât reprezentantul acestuia pentru a acționa în numele său și trebuia adesea să dea socoteală la eliberarea sa din funcție. În timpul mandatului, magistrații beneficiau de o oarecare imunitate și toți cetățenii le datorau respect deoarece ei constituiau simbolul suveranității poporului roman (*maiestas*).

Capitolul al III-lea este dedicat „Culturii, filosofiei și religiei romane”, care constituie adevărați piloni ai dezvoltării societății romane, în ansamblul ei. O atenție deosebită a fost acordată educației, care în Imperiul Roman era orientată în sens practic, în scopul integrării tinerilor în viața colectivității și în sensul de a ști cum să-și exercite drepturile și îndatoririle.

Deși structura mentală a romanilor refuza speculațiile considerate prea abstracte și lipsite de orice valoare, totuși, autorul subliniază că stoicismul a fost singurul curent filosofic, care a reușit să satisfacă întrucâtva valențele caracterului roman.

Cât privește religia, aceasta nu a dobândit niciodată o formă stabilă. Începând din secolul al II-lea î.Hr. au început să pătrundă la Roma unele curente filosofice și religioase străine, dar nici acestea, după cum nici divinitățile oficiale nu au reușit să răspundă problemelor cu care se confruntau mare majoritate a locuitorilor. Ca atare, s-a instalat o neîncredere în ceea ce privește aceste culte sau curente, fie filosofice, fie religioase.

Capitolul al IV-lea prezintă principalele momente ale apariției și răspândirii creștinismului. Autorul prezintă situația în care se afla lumea la momentul apariției creștinismului, iar apoi evocă

(continuare în pag. 5)

O nouă rubrică în site-ul Eparhiei de Oradea

Dragi vizitatori ai *site-ului* Episcopiei Greco-Catolice de Oradea,

Începând cu 1 ianuarie 2024 apare o nouă rubrică în *site-ul* Eparhiei noastre dedicată **rânduierilor bisericești**. Scopul acestei noi rubrici nu este altul decât acela de a ne sensibiliza asupra frumuseții și bogăției oficiilor liturgice. Rubrica este destinată atât clerului cât și credincioșilor. Materialele postate sunt rugăciuni, psalmi, imnuri, toate cuprinzând o invitație la rugăciune și la laudă adusă lui Dumnezeu; toate ajutându-ne să stărnim în noi dorul după Dumnezeu și gust de cele sfinte, așa cum cei care le-au compus și ni le-au transmis le-au trăit.

În timp se vor posta aici diferite explicații și lămuriri referitoare la rânduierile sfinte, la conținutul lor, la denumirile lor etc.

Binecuvântez debutul acestei noi rubrici a *site-ului* și-l rog pe Sfântul Gavril, Arhanghelul Bunei vestiri, să mijlocească, împreună cu

Preacurata Fecioară Maria și cu Sfântul Nicolae, Patronul Eparhiei, haruri multe de la Preasfânta Treime peste toți cei ce ostensesc ca mesajul Bisericii să ajungă, și pe această cale, la inimile bunilor credincioși!

† Virgil Bercea
Episcop

N.R.: *adresa site: www.egco.ro*

(urmare din pag. 4)

cele mai reprezentative personalități (Sfântul Ioan Botezătorul Isus Cristos, Sfântul Apostol Pavel), care au marcat răspândirea sa în lume.

„Creștinismul în secolul I” este tema abordată în capitolul al V-lea. Se prezintă ascensiunea creștinismului în câteva din cele mai importante orașe ale Imperiului (Roma, Antiohia, Corint), dar sunt amintite și primele erezii ale acestei perioade.

Ultimul capitol, al VI-lea, este o evocare a vieții și activității principalilor „Părinți ai secolului I”, Părinții Apostolici, care prin scrierile lor au pus bazele literaturii patristice, aducând, totodată, și primele contribuții la fixarea învățăturilor de credință creștine.

La sfârșit, autorul a adăugat câteva anexe și un glosar de termeni romani.

În concluzie, apreciem faptul că lucrarea Părintelui Lector Călin Ioan Dușe oferă o sinteză și o sistematizare pragmatică a ideilor abordate și este elaborată ținând cont de actualitatea bibliografiei de specialitate și de rigorile metodologice actuale. Conținutul științific al lucrării este substanțial. De asemenea, lucrarea este bine structurată. Autorul formulează ideile într-o manieră clară și concisă. Concluziile lucrării concordă cu obiectivele acesteia.

Munca de compilare a izvoarelor bibliografice în scopul refacerii imaginii creștinismului primar, imaginile și hărțile tematice aduc literaturii de specialitate o nouă contribuție, deschizând

calea spre aprofundarea cercetărilor în direcțiile deschise de autor. Nu mai puțin importante sunt anexele prezentate la sfârșitul lucrării, care au rolul de a-l învăța și ajuta pe cititor să se încadreze în timp, iar prin aceasta să aibă la dispoziție o mai bună cunoaștere a perioadei studiate. Minuțios pregătite, de altfel, ca întreaga lucrare, anexele de la sfârșitul cărții, Imperiul Roman și creștinismul în secolul I vin să încoroneze munca întreprinsă de autor, oferind, așa cum ne-a obișnuit și până acum, pe întregul parcurs al lucrării, atenție și exactitate în prezentarea celor mai mici detalii referitoare la subiectul avut în discuție.

Modul de realizare a anexelor, bibliografia prezentată la finele fiecărui capitol, izvoarele folosite, dar și modul în care autorul prezintă atât situația de ansamblu a creștinismului din primul secol, dar și Imperiul Roman din secolul I dau cititorului, dar și specialistului o temeinică întreprindere cu un caracter științific demnă de orice apreciere. Ținând cont de contribuțiile aduse domeniului cercetării, de firul logic al ciclului lucrărilor din domeniul patrologiei publicate care reflectă și Weltanschauungul autorului și interesul pentru istoria și literatura creștină, recomand cu căldură cititorilor cartea Părintele Lector universitar dr. Călin Ioan Dușe, intitulată Imperiul Roman și creștinismul în secolul I, pentru lecturare.

Marius TELEA

IOAN DĂRĂBĂNEANU

PASTILA CREDINȚEI (XLV) ECOURI ÎNTÂRZIATE

Ne propunem o serie de articole sub titlul „Ecuri întârziate”, deoarece sunt evenimente, întâmplări, situații în viața bisericii, a comunităților, a credincioșilor care îndeamnă la repetarea unor percepții, precum un sunet care se întoarce de la sursa sa. De fapt, suntem adepții celeilalte semnificații de dicționar: „ecourile” propuse de mine au calitatea de „răsunet produs de un eveniment” și mai ales de a „răspândi cuvintele, ideile cuiva”.

În buna înțelegere și bunăvoința cititorului, vom purcede la transmiterea unor „ecouri”. „Ecuri întârziate” deoarece ele nu respectă o succesiune cronologică.

Ecoul XI

Marginalii la vârsta bătrâneții

Sursa ecoului: 1. *Exerciții spirituale, Reuniunea Mariană Beiuș, iulie 2022; comemorare a Zilei mondiale a bunicilor și persoanelor vârstnice Biserica Sfinții Trei Ierarhi Beiuș.*

2. „Este o aroganță să considerăm oamenii bătrâni niște nostalgici, pentru societate” - fragment dintr-un interviu oferit de britanica Noreema Heltz, scriitoare, prof. univ., om de televiziune (*Adevărul*, 30 iunie 2 iulie 2023).

O specificație absolut necesară, chiar de la început! Cel care semnează aceste rânduri, tocmai a împlinit 80 de ani și „călărește pe 81”, cum se zice în popor.

Trăind în două milenii, două secole și opt decenii, la ceas de dimineață ori la cel crepuscular, emitem o jucăușe (ori poate pretențioasă) speculație meditativă.

Declarăm că: vârsta de 80 de ani, are trei etichete

1. **Este o vârstă de podium** (cei de pe margine rostesc „bravo lui, a ajuns la 80 de ani”); 2. Este o **vârstă de refugiu** la eventualele derapaje, rostirea publică, spune: „lasă-l săracul are 80 de ani”; 3. Este o **vârstă a bilanțului**, ceva de genul „ce am fost și ce am ajuns!”.

O să încep câteva considerații generale despre bătrânețe, pornind de la unele proverbe din folclorul românesc, pe care o să le interpretez din perspectivă personală.

„Bătrânețe haine grele”, un proverb care ne trimite spre ideea de singurătate, sondajele spun că 3 din 10 bătrâni nu au cu cine să socializeze. Dacă mă uit în jurul meu, sunt o mulțime de tineri, care experimentează zilnic drumul spre singurătate, trăind în relație cu „virtualul” de pe internet, neavând prieteni. Doamne, câtă singurătate există la o întâlnire de „o cafea”, când doi, cinci tineri nu comunică între ei, fiind ocupați cu butonarea!

Revenind, ne punem întrebarea: care este antidotul singurătății bătrânilor? Ne permitem câteva „rețete”.

1. Să se încreadă în rugăciunile pentru suferința și moartea pe cruce al lui Isus Cristos, pentru lacrimile Maicii Sale.

2. Să-și încredințeze bătrânețile unor suflete

bune. Când nu există posibilitatea încredințării „Femeie, iată Fiul Tău” și nici încredințarea „Iată, Mama Ta”, să caute credincioșenia semenului său din comunitatea religioasă, ori din societatea proximală.

3. Să nu abuzeze de cei care îi îngrijesc cu răbdare, fiind conștienți că aceștia îi ajută în a avea putere de a-și duce crucea, nu din obligație legiferată, ci din iubire adevărată.

4. Să-și exprime recunoștința față de aceștia, prin gesturi și cuvinte simple, dar sincere (un tată de 90 de ani, săruta umărul fiului său, după fiecare îmbăiere).

5. Să învețe să asculte și nu doar să fie ascultat

6. Să se străduiască, până când lumina minții și a sufletului le permite, precum și puterile trupului, să trăiască ca prezență vie în mijlocul comunității bisericești (pilduire: la biserica „Sfinții Trei Ierarhi” din Beiuș, sunt prezenți la Sfintele Liturghii și alte devoțiuni spirituale, circa 10 bătrâni).

Desigur, „hainele grele” ale bătrâneții ne trimit cu gândul la starea de sănătate a bătrânilor. Împreună cu comunitatea din biserică, se reușește, într-o oarecare măsură, un efect de placebo (autosugestie pozitivă) și mai ales refuzul la ceea ce, mai nou, se numește „nocebo”. Prin rugăciune și comunicare cu ceilalți credincioși se poate alunga pesimismul, neîncrederea, angoasa.

Ne oprim o clipă și la două alte proverbe, oarecum asemănătoare, raportate la bătrânețe.

Unul spune „Bătrânețea nu-i fată”. Într-adevăr, anii mulți, peste vârsta spusă de psalmistul David, nu au nimic în comun cu starea de tinerețe (debordanța psihică, lingvistică, motorie, etc.). Dar dacă „bătrânețea nu-i fată”, nu înseamnă că „bătrânețea e babă”. Să ne amintim doar, de situația în care, în privirile înnegurate, apare periodic lumina seninătății, a blândeții, iar cuvintele leagă înțelepciuni câștigate în truda vieții parcurse. „Nu este babă”, atunci când bătrânețea permite, dorește însoțirea cu Măicuța Sfântă, ce conduce la Isus Cristos.

Celălalt proverb, vrea să ne convingă că, „Bătrânețea nu vine cu flori”. Oare ce buchet de flori ar fi mai potrivit, decât mărturisirea ce cuprinde în ea, cele trei „flori” sufletești, exprimate în „Rugăciunea Vârstnicilor”: „**Spunem aceasta! Credem aceasta!**”

(continuare în pag. 7)

(urmare din pag. 6)

Suntem siguri de aceasta!” ACEASTA înseamnă credința că: „noi vom muri liniștiți, pentru că TU, Măicuță bună, vei fi cu noi și vei duce sărmănele noastre suflete la Isus” (aceeași rugăciune).

Părăsind „zona proverbelor” încercăm câteva considerații despre cea de-a treia etichetă, amintită anterior: „bilanțul vieții”.

Dar iată, cădem din nou în tentația zicerilor, aproape proverbiale. Se spune uneori, „ce-am fost și ce-am ajuns!”. Poate că ar trebui să nu băgăm în seamă tenta de umor sarcastic și să ne privim într-o altfel de oglindă, diferită de cea care ne arată fizionomia, metabolismul obosit și stările medicale precare.

Să căutăm o oglindă în care să vedem ce am fost ca oameni semeni (familie, comunitate socială și religioasă).

Să căutăm momentul în care nu am fost „the best” (cei mai buni), dar am avut străduința și vrednicia binelui.

Mărturisire personală: mă văd îmbogățit, și de multe ori îmbogățitor.

Îmbogățit prin familia mea: soție, doi copii, patru nepoți și o strănepoată, cărora le-am dăruit (și la rândul lor ne-au dăruit) plăceri, bucurii, cale deschisă spre fericire. În această zonă de îmbogățire, există categoric, un segment de supra-îmbogățire: investitura în calitatea de bunici

Îmbogățit prin incluziunea mea în viața publică a comunității în care am trăit: elevii și colegii din școlile Beiușului, comunitatea socială și culturală a spațiului public, comunitatea-familia mare – a bisericii greco-catolice.

Îmbogățit nu doar prin ce am primit, ci mai ales prin șansa de a mă învrednici să fiu îmbogățitor, nu de puține ori.

În spatele acestei afirmații, se succed, în aducere aminte, personale ori colective, o serie de succese dar și o mulțime de eșecuri, străduite mereu către încercări succesuale, într-o măsură mai mare sau mai mică.

Deoarece întotdeauna - „vrem – nu - vrem” - trebuie să existe o concluzie finală, lăsând la o parte orice urmă de pudibondie, voi răspunde la întrebarea, „ce-am fost?”, printr-o declarație pretențioasă dar adevărată din punctul meu de vedere, spunând „AM FOST ÎMPREUNĂ” (de cele mai multe ori, ÎMPREUNĂ). În traducere sintetică, asta înseamnă participare cu dorința, voința și putința, alături de oamenii împrejurului.

„Ce-am ajuns” spune partea a doua zicerii evocate.

Să privim în oglinda luminoasă a credinței în Dumnezeu, nu în oglinda întunecată a pesimismului.

Să mulțumim lui Dumnezeu și să repetăm în mintea și inima noastră, la fiecare apus de soare:

„Binecuvântează Doamne,

*Pe cei care au grijă de noi, înțelegând că nu mai avem puterea de a ne duce singuri crucea;

*Pe cei care nu ne părăsesc și ne îngrijesc cu răbdare și duioșie, făcând din noi oameni iubiți și respectați;

*Pe cei care cu atitudinea lor, îndulcesc zilele ce le mai avem de trăit în această ultimă parte a călătoriei noastre, spre casa Tatălui ceresc (Rugăciunea vârstnicilor).

Mărturisire personală: în ceea ce mă privește, sunt nevoit să mai adaug (tot din aceeași rugăciune), „Binecuvântează Doamne, pe cei care nu spun „asta ai mai spus-o odată”.

Noi, cei care am trecut de vârsta invocată de psalmistul David, ocupați în tranșeele autoapărării din fața contraofensivelor sănătății șubrezite, avem nevoie în spațiul privat și public, de un confort metabolic aparte, de cele mai multe ori personalizat.

Totuși, nu aceasta este cheia succesului pentru a continua.

Strategia salvatoare este cuprinsă într-o zicere din folclorul local, care ne îndeamnă: „Nu te da, nu te lăsa și dacă pune foc sub tine!”. Dorința, voința, putința de a „nu te da”, nu te lăsa”, vine de la credința în Dumnezeu și credincioșia trăită în Sfintele Liturghii.

Revenim, încercând să finalizăm, printr-o întrebare pe care bătrânii și-o pun, ori li se pune de către alții: „de ce trăiesc așa de mult?”.

Se poate răspunde la această întrebare în fel și chip. Vom reda două răspunsuri rostite cândva, de doi bătrâni, trecuți bine de vârsta de 70 de ani.

Primul, în notă umoristică. „Finanțu (poreclă) ce locuia pe una din ulițele Beiușului, om fără prea multă învățătură de carte, spunea: „Dumnezeu, are un podei (pod pentru fân n.n.) unde ține catastifele cu diferite contingente. Cheamă la cer pe diferiți oameni, după numele lor. Când a ajuns la catastiful cu cei din contingentul meu, a ales câțiva și apoi a bătut un vântuleț. Caietul s-a închis, și atunci Dumnezeu l-a aruncat în fundul podeiului. Când o să dea de el, o să-mi vie și mie rândul”.

Al doilea răspuns, este într-o altă notă, cea a credinței și credincioșiei.

Un medic l-a întrebat pe un bătrân învățător: „Domnule învățător, de ce credeți că trăiți atât de mult, ați depășit vârsta de 90 de ani?”. Învățătorul a răspuns: „Cred că Dumnezeu consideră că încă nu sunt pregătit de Marea Întâlnire”.

Încheiem, totuși cu o expresie din englezismele limbii române, spunând: „No comment”, dar sperând să trezească, în cititorii noștri, un plăcut și folositor „Yes comment”, adică acel „Da, comentăm!”.

P.S. Poate, cu aceasta se încheie seria „Ecourilor întârziate”.

ADORAȚIE EUHARISTICĂ

„*Iubește-mă așa cum ești*” a fost tema Adorației Euharistice a Harurilor care s-a desfășurat **joi, 11 ianuarie a.c.**, în parohia greco-catolică „Nașterea Maicii Domnului” din Haieiu- Băile „1 Mai”, cu participarea multor credincioși locali, din Oradea și împrejurimi. Lor li s-au alăturat preoții pr. Mirel Demian, pr. Marius Obreja, pr. Dorin Sas și nenumărați ascultători ai Radio Maria România aflați în comuniune de rugăciune prin transmisiunea în direct a postului de radio. Seara de adorație a fost realizată prin implicarea doamnei Diana Mocan, enoriașă a acestei parohii și s-a demonstrat a fi un bun prilej de a da sens timpului noului an civil recent început, invocând harurile de care viața noastră are nevoie.

Pentru aceasta, fiecare dintre participanți a fost invitat la începutul serii să se gândească la trei haruri de care simte că are nevoie pe parcursul anului 2024, urmând să le pună la picioarele Lui Isus și să le ceară în rugăciune în timpul Adorației Harurilor. De asemenea, fiecare credincios a extras un pliculeț, în care era scris un bilet cu un anume har, dar special din partea Domnului pe care l-a aflat doar la finalul serii de rugăciune.

„Fiecare am cerut harul de care avem nevoie și ne-am bucurat să primim în mod simbolic un dar la care să medităm și să îl punem în practică pe parcursul anului. Un har care, bineînțeles, va veni din partea Lui Dumnezeu în viața noastră, căci doar El știe cel mai bine de ce avem fiecare nevoie.” – spune pr. Ștefan Madarasi, administrator parohial al parohiei greco-catolice din Băile „1 Mai”.

Adorația propriu-zisă a început odată cu expunerea Sfântului Sacrament. Apoi, pe parcursul Timpului de adorație, au fost rostite diverse rugăciuni cu referire la motto-ul: „Iubește-mă așa cum ești”. Rugăciunile au fost intercalate cu melodii creștine în diferite limbi, care au creat cadrul meditativ și contemplativ, ajutându-i pe toți cei prezenți să petreacă un timp de calitate cu Domnul.

La final, s-a oferit Binecuvântarea Euharistică, cel mai mare Har pe care Domnul ni-l oferă. Căci, prin Euharistie, El însuși s-a făcut pentru noi dar sfințitor. A urmat un moment de comuniune, în care toți cei prezenți au împărtășit trăirile personale pe parcursul adorației și au descoperit „surpriza Harului” pe care Domnul i l-a dăruit și îl are deja pregătit pentru fiecare dintre noi.

Adorația Harurilor este o devoțiune care se celebrează în această perioadă a Botezului Domnului, între Bobotează și încheierea acestei sărbători, pentru că în această perioadă „sunt deschise izvoarele Harului”, așa cum sublinia și păstorul Eparhiei de Oradea la slujba Botezului Domnului din acest an.

În acest sens, încheie pr. Ștefan Madarasi, „avem convingerea că acum, la început de an civil, Domnul ne ascultă rugăciunile și ne dăruiește harurile de care avem nevoie pentru ca pe parcursul unui nou an să putem să facem față provocărilor vieții și să putem să purtăm cu demnitate Crucea Vieții noastre. Un An Nou binecuvântat cu Haruri!”

Parohia greco-catolică Haieiu-Băile „1 Mai”

Silvia PANTIȘ

Regăsirea Lui Isus

Episodul despre pierderea și regăsirea Lui Isus în templul din Ierusalim este redat de către sfântul Evanghelist Luca. De asemenea, acest eveniment se meditează în al cincilea mister din Rozariul de bucurie.

Fecioara Maria și Sfântul Iosif, în fiecare an, urcau la Ierusalim de sărbătoarea Paștilor. *„Când Isus avea doisprezece ani, a mers împreună cu părinții la sărbătoare, dar la întoarcerea pelerinilor, El a rămas în Ierusalim”*. După ce au străbătut calea de o zi, în drumul spre Nazaret, părinții i-au observat lipsa și au început să-l caute printre rude și cunoscuți, dar fără succes. Atunci au revenit la Ierusalim, continuând căutarea. *„După trei zile l-au aflat în templu, șezând în mijlocul învățătorilor, ascultându-i și întrebându-i. Și toți care îl auzeau se minunau de priceperea și de răspunsurile Lui”*. Isus, de fapt, nu s-a pierdut, ci cu bună știință a rămas în Casa Tatălui, fără să fie îngrijorat că n-ar fi în siguranță. Preoții și învățătorii legii vechi, realizează că înțelepciunea Copilului Isus e mult peste a unui copil obișnuit de vârsta Lui. Părinții au rămas uimiți și bucuroși că l-au găsit, totuși Mama i-a reproșat: *„Fiule, de ce ne-ai făcut nouă așa? Iată, tatăl tău și eu, te-am căutat îngrijorați”*. Răspunsul Lui Isus, a venit prompt: *„De ce era să mă căutați? Oare nu știati că în cele ale Tatălui Meu trebuia să fiu? Ei n-au înțeles ce a spus Isus, dar Mama Lui păstra în Inima Ei toate aceste cuvinte”*.

Deși Isus, împreună cu Maria și Iosif, formau Treimea de pe pământ, fiind cea mai sfântă Familie ce poate exista, Isus nu a încetat să facă parte, împreună cu Spiritul Sfânt care era mereu asupra Lui și cu Tatăl cu care era în comuniune, din Treimea cerească. Era Dumnezeu adevărat și Om adevărat. S-ar crede că Isus a realizat deja, că era diferit față de alți copii și că are o misiune specială pe pământ. Această rămânere în templu, înainte de a fi adult, fără Mama și tatăl care-l creștea, împreună cu cei mai învățați oameni ai Ierusalimului, discuția cu ei, în care Isus era sigur pe răspunsurile Lui, a fost pentru El primul pas în a-și începe drumul în omenire, deși pelerinajul propriu zis a fost la vârsta maturității de la trei zeci la treizeci și trei de ani, perioadă în care a slujit oamenii din iubire, culminând cu sacrificiul suprem, pentru mântuirea noastră.

Se vede umilința Lui Dumnezeu făcut Om, de a se supune oamenilor, ascultarea față de părinți, căci spune evanghelistul: *„Și a coborât cu ei și a venit în Nazaret și le era supus”*.

Cât timp a fost pe pământ, Isus s-a autointitulat Fiul omului și față de Dumnezeu Tatăl se comporta ca un om, era supus Lui. A postit și s-a rugat patruzeci

foto: www.Doxologia.ro

de zile și patruzeci de nopți în pustiu, înainte de a-și începe viața publică și de a-și alege apostolii. Se ruga deseori Tatălui, în locurile retrase în singurătate, pe munte, înainte de a efectua minuni, în timpul agoniei și Calvarului. Îi invoca ajutorul și-i adresa rugăciuni de mulțumire. Se deduce, că imitându-l pe Isus, oamenii ar putea deveni desăvârșiți, ca dovadă că avem mulți sfinți care au trăit pe pământ, iar acum îi rugăm să ne fie mijlocitori către Dumnezeu.

„Isus creștea cu vârsta, cu înțelepciunea, cu harul la Dumnezeu și la oameni”. Se remarcă la Isus, un proces de creștere în statură, din punct de vedere uman, dar și o creștere spirituală, care-l va însoți pe parcursul vieții. Noi suntem preocupați de creșterea noastră spirituală? Dacă vom constata o stagnare sau mai ales un regres, înseamnă că l-am pierdut pe Isus. De fapt, nu El pleacă, ci noi ne distanțăm, atenți fiind la problemele zilnice sau alergând prin lume să ne realizăm, să ne împlinim, să ne bucurăm de viață. Numai că, El ne dă viața. Constatăm după un timp, că fără El suntem mai triști, mai săraci. Vom realiza cât am greșit. Adevărata bucurie, o aflăm în preajma Lui, fiindcă ne vindecă, ne învie, ne mângâie. În căutările noastre, îl vom afla pe Isus în Biserică, unde a rămas permanent ca un mare dar, nu vine doar odată pe an, pentru că ne iubește mereu și la fel pe toți. În umilință, să ne apropiem din nou de El și să facem pace cu Isus prin Sacramentul Reconcilierii. Să ne deschidem larg inima și să ne lăsăm cuprinși de iubirea Lui. Îi putem adresa câteva cereri personale și să nu uităm să-i mulțumim.

Isuse, ajută-mă te rog, să cresc în înțelepciunea de a înțelege oamenii, așa după cum i-ai înțeles Tu.

Dă-mi înțelepciunea de a nu te mai părăsi niciodată.

Dă-mi înțelepciunea de a Te sluji și a dăruia din iubirea pe care Tu o transmiți.

Ziua Voluntarului Caritas, a XIX-a ediție

Sala festivă a Liceului Greco-Catolic „Iuliu Maniu” din Oradea a găzduit **joi, 18 ianuarie 2024, Ziua Voluntarului Caritas, a XIX-a ediție**, sub motoul „*Voluntar pur și simplu*”.

La eveniment au participat, alături de voluntarii și invitații lor, **Adina Ciucioiu**, șef Serviciu Programe sociale al Direcției de Asistență Socială Oradea, **Tina Daragiu**, consultant în cadrul Cancelariei Prefectului; **Carmen Soltănel**, secretar general Consiliu Județean Bihor, **Adela Popa-Ghițulescu**, director executiv al Asociației Caritas Eparhial Oradea și **PSS Virgil Bercea**, episcop al Eparhiei Greco-Catolice de Oradea.

Prin această premiere am urmărit recunoașterea publică a meritelor celor mai activi voluntari. În anul 2023, **67 de voluntari** au prestat **1.605 de ore** în serviciul aproapelui. Au fost acordate premii pentru 10 categorii pentru implicarea în activități și programe, premii speciale și diplome de participare și premiul “Voluntarul anului 2023”.

Deschiderea serii ne-a fost oferită de către **Mara Iaz**, interpretând piesa „The greatest love of all”. În vârstă de 13 ani, Mara este elevă a școlii de muzică Enjoy Music, o elevă cu care se mândresc și care, pentru vârsta ei, posedă capacități muzicale excepționale. Ambiția și perseverența ei sunt uimitoare!

Au luat cuvântul: **Andreea Ghercă**, coordonator Departamentul de Voluntariat, **Adina Ciucioiu**, șef Serviciu Programe sociale al Direcției de Asistență Socială Oradea, **Tina Daragiu**, consultant în cadrul Cancelariei Prefectului; **Carmen Soltănel**, secretar general Consiliu Județean Bihor, **Adela Popa-Ghițulescu**, director executiv al Asociației Caritas Eparhial Oradea și **PSS Virgil Bercea**, episcop al Eparhiei Greco-Catolice de Oradea.

„*Bună seara! Mă bucur să fiu în această seară alături de dumneavoastră!*”

Eu sunt Andreea Ghercă, așa cum am fost prezentată și sunt aici în noua calitate de coordonator de voluntari, pentru a felicita voluntarii activi în anul 2023 ai Asociației Caritas Eparhial. Am intrat în asociație în anul 2017 ca și voluntar, alături de voi, iar acum accept provocarea de a face ca lucrurile să se desfășoare frumos. Cred că împreună vom putea face multe lucruri minunate.

Îi mulțumesc pe această cale Patriciei Pele, cea care a fost coordonator de voluntari până în luna august 2023 și Ioanei Tuță, în perioada septembrie-noiembrie 2023.

Este foarte important să știu că suntem un grup unit și avem același scop: să aducem zâmbete pe chipurile celor care apelează la serviciile asociației. Voi, voluntarii, ne arătați întotdeauna ce înseamnă bună-tatea, bucuria, speranța, ne învățați ce înseamnă „a dăru”. Ne motivați în fiecare zi să facem lucruri mari.

Faptul că astăzi, acum, suntem aici, nu este întâmplător. Tind să cred că este o seară magică, o ade-vărată sărbătoare, sărbătoarea voastră, sărbătoarea noastră.

Vă mulțumim că ne sunteți aproape și că de fiecare dată când vă cerem ajutorul nu ezitați să îl oferiți! Voi sunteți cei care dați un sens, o culoare acelor oameni și copii mai puțin fericiți, încercați de viață. Le oferiți zâmbete, încurajări, speranță, iar pentru toate acestea, vă mulțumim!” (Andreea Ghercă, coordonator Departamentul de Voluntariat)

„Bună seara! Numele meu este Adina Ciucioiu și lucrez cu voluntari de foarte mulți ani în cadrul Direcției de Asistență Socială Oradea. E o mare onoare și bucurie pentru mine să fiu aici, să mă întâlnesc cu oameni buni și frumoși, și vreau să felicit toți voluntarii care și-au făcut timp să dăruiască celor mai

(continuare în pag. 11)

(urmare din pag. 10)

puțin norocoși din comunitatea noastră. Vreau să le mărturisesc recunoștința și prețuirea noastră pentru tot timpul și toată experiența dăruită în folosul celor nevoiași. E o mare bucurie, repet. Și noi avem la Direcția de Asistență Socială Oradea „Gala Voluntarilor” și urmează ca cel mai bun dintre dumneavoastră să fie premiat în cadrul galei noastre. Mulțumim și sper să fiți un exemplu pentru ceilalți membri ai comunității noastre și să avem din ce în ce mai mulți voluntari. Mulțumesc!” (Adina Ciucioiu, șef Serviciu Programe sociale la Direcția de Asistență Socială Oradea)

„Bună seara Prea Sfinția Voastră, domnule președinte, doamna director, dragi invitați,

Aș dori în numele Instituției Prefectului, în numele domnului prefect Dumitru Țiplea să felicit pe fiecare dintre voluntarii care au ales să muncească, să se dăruiască și să contribuie în cadrul Asociației Caritas Eparhial, iar prin dăruirea dvs. să sprijiniți, să ajutați, să vă dedicați cetățenilor județului Bihor în diferite aspecte. Alegând această asociație, sigur că da, fiecare dintre dumneavoastră a putut să slujească semenilor; dar, de asemenea, prin profesionalismul, prin calitatea de excepție a Asociației Caritas Eparhial Oradea o parte dintre dvs., mă refer în special la cei mai tineri, au avut de învățat multe lucruri și aceste lucruri pe care le-ați putut practica, ceea ce ați văzut la oamenii din Caritas Eparhial sunt siguri că vă pot ajuta în parcursul profesional și chiar în viața de zi cu zi. Vă felicit, așadar și vă doresc succes, atât dvs. cât și echipei, staff-ului echipei Caritas Eparhial, felicitări!” (Tina Daragiu, consultant în cadrul Cancelariei Prefectului)

„Sunt Carmen Soltănel, reprezentantul Consiliului Județean Bihor, de fapt a conducerii Consiliului Județean Bihor. Excelență, onorată asistență, ”voluntariatul” un cuvânt atât de vechi și un cuvânt atât de nou. De ce nou, pentru că într-o societate atât de mercantilă și profit, găsim oameni minunați ca dumneavoastră. Oameni minunați care dăruiesc totul și un zâmbet primit vă face inima minunată. Ceea ce vă caracterizează pe dumneavoastră este inima, dedicația, abnegația și prezența continuă, de 20 de ani pentru că îi cunosc pe primii voluntari, ai asociației. Azi vreau să mulțumesc celor prezenți, celor din umbră, celor care fac totul posibil și vă mulțumim că v-ați îndreptat atenția și spre Instituția Noastră și suntem onorați să fim aici alături de dumneavoastră Succes și mulțumim pentru lecțiile pe care zilnic le primim, de sărbători, la diferite evenimente în care sunteți prezenți. Vă mulțumim că existați!” (Carmen Soltănel, Secretar General Consiliu Județean Bihor)

„Sărbătorim astăzi, aici, a XIX-a ediție a Zilei Voluntarului Caritas.

Sărbătorim și celebrăm astăzi toate persoanele care pe parcursul anul 2023 s-au implicat în activități de voluntariat în cadrul Asociației Caritas Eparhial Oradea.

Oamenii și în special tinerii care se implică în activități de voluntariat, sunt, cred eu, cei care schimbă lumea. Tinerii care fac voluntariat au ocazia de a vedea realitatea așa cum este, de a aprecia ceea ce ei au primit de la Dumnezeu, de la familiile lor, de la școală, de la comunitățile din care provin. Înțelegând realitatea socială și tristă a unor semeni de-ai noștri, devin mai conștienți de cine sunt ei, de rolul și de misiunea lor în lume. Tinerii descoperă, în activitățile de voluntariat, nu doar lumea ci se descoperă în primul rând pe ei înșiși, cine sunt ei, dincolo de familia din care provin, dincolo de colegi și prieteni.

Voluntariatul în orice domeniu este nobil. Dar voluntariatul în domeniul social, trebuie să recunoaștem, nu este pentru oricine sau mai bine zis, nu oricine este dispus sau are capacitatea de a se pune în slujba semenilor noștri care trec prin diverse situații dificile. Nu oricine poate să servească în cantina socială sau să curețe sala de mese după ce au mâncat acolo beneficiarii. Nu oricine este dispus să curețe dușurile. Nu oricine este dispus să se implice în colectarea de alimente sau de alte bunuri, în folosul celor săraci. Voluntarii Caritas Eparhial Oradea o fac. Și ce lecție frumoasă de slujire și de iubire față de oameni ne oferă!

Voi, dragi voluntari, sunteți speranța acestei lumi! Voi sunteți cei care faceți din această comunitate, din acest oraș, din această țară, un loc mai bun. Vă mulțumim!

Vă încurajăm să continuați, să nu vă pierdeți entuziasmul și elanul. Chemați-vă și colegii și prietenii și povestiți-le cât de multe pot învăța din activitățile de voluntariat. Câștigul, voi, cei prezenți astăzi aici, în această sală, știți bine: nu sunt diplomele sau premiile oferite, ci binele pe care îl sădiți în această lume!” (Adela Popa-Ghițulescu, director executiv Asociația Caritas Eparhial Oradea).

„Lăudat să fie Isus!

Coincide această zi a voluntarului cu Octava de Rugăciune pentru Unitatea Creștinilor. Iar motoul acestei octave este: <<Să iubești pe Domnul Dumnezeu-tău din tot sufletul tău, din toată inima ta, din tot cugetul tău și pe aproapele, ca pe tine însuși>>. Deci, pe Domnul, pe aproapele și pe tine însuși.

Cred că acești voluntari au înțeles ce înseamnă această poruncă a Domnului Isus Cristos: să iubești pe Domnul Dumnezeu și în același timp au înțeles și cine este aproapele și au înțeles că pentru Domnul, putem să îl ajutăm pe aproapele. Nu sunt toți aici. Sunt mulți care ajută și fac bine. Îi știu pe unii, i-am văzut la față,

(continuare în pag. 12)

(urmare din pag. 11)

inclusiv la Casa Maria Rosa, primind pe oamenii săraci acolo. Știți, beneficiarii sunt de fapt oameni săraci. Și foarte adesea omul sărac este așa cum îl vedem pe marginea străzii. Dar ne gândim că în acel om sărac care vine acolo, la Casa Maria Rosa să mănânce un prânz, îi este foarte frig sau îi este foarte cald. I-am văzut și transpirați și plini de sudoare, vara. Și îi văd acolo și pe cei care pregătesc mâncarea și pe copiii, pe tinerii care vin și îi servesc pe acești săraci. Apoi spală mesele și fac curățenie. Oare ce îi îndeamnă? - mi-am pus întrebarea. Ce îi îndeamnă? Ce îi mână pe acești tineri? Oare doar să apară la Ziua Voluntarului? Nu se poate... pentru atât nu se poate, e prea puțin. Înseamnă că există Domnul în ei și în tot ceea ce fac. Domnul este prezent, că fiecare dintre noi îl purtăm pe Domnul cu noi.

Știți? Este foarte interesant să îi vezi, adesea, pe acești tinerii că stau de vorbă cu cei săraci, la cantină și nu doar le pun mâncarea în față, că îi privesc în ochi, și aceia se simt apreciați.

Pentru acest lucru vă mulțumesc, dragilor, tuturor celor care faceți voluntariat, că știți să îi priviți în ochi. Vă mulțumesc tuturor celor care lucrează peste tot, în Caritas și în toate celelalte asociații, că știți să îi priviți în ochi pe acești oameni dezmoșteniți ai sorții. Și foarte adesea să ne întrebăm: cum de ei sunt acolo și eu sunt aici? Probabil că ar fi putut să mi se întâmple și mie, să fiu eu acolo. Adesea uităm acest lucru, dar este foarte important să ne aducem aminte de aceste cuvinte: <<Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău și pe aproapele ca pe tine însuși>>.

Eu îi mulțumesc părintelui că de atâta vreme duce cu stoicism Caritas-ul înainte. Le mulțumesc și doamnelor care astăzi reprezintă organizațiile la nivel instituțional, de aici de la noi de la Bihor.

Vă mulțumesc, părinte! Vă mulțumesc tuturor!”
(PSS Virgil Bercea, Episcop al Eparhiei Greco-Catolice Oradea)

Premiile acordate:

Premiul "CASA FRENȚIU"

Prin intermediul programului „Adoptă un bunic sau o bunică”, voluntarii “nepoți adoptivi” au petrecut timp de calitate cu rezidenții, i-au însoțit la plimbări, au jucat jocuri de societate, au împărtășit experiențe și povești de viață, acumulând în acest sens 707 de ore de voluntariat.

Premiul "Casa Frențiu" s-a acordat **voluntarei Carina Mudura.**

Premiul special "CASA FRENȚIU"

Îl oferim pentru organizarea programelor literar-artistic oferite seniorilor din Centrul Rezidențial

”Casa Frențiu”.

Premiul s-a acordat doamnei Miorița Săteanu.

Premiul special ”CASA FRENȚIU”

A fost oferit unor tineri deosebiți care ni s-au alăturat în 2023 în programul „Adoptă un bunic sau o bunică”, câțiva voluntari ”nepoți adoptivi”, din **Asociația EDUBIZ**. Acești tineri și-au oferit energia și creativitatea pentru a petrece timp de calitate cu rezidenții noștri și pentru a se bucura împreună cu ei de fiecare moment.

Premiul AFTER SCHOOL

Centrul de Informare și Consiliere pentru Refugiați Oradea – respectiv programul after-school are scopul de a asigura condiții armonioase de creștere, educare și formare profesională, precum și de dezvoltare a capacității copiilor pentru depășirea situației mai puțin plăcute. În cadrul centrului, voluntarii ajută la pregătirea și realizarea activităților recreative, ludice și administrative.

Premiul s-a acordat voluntarei **Hanna Kubarova**.

Premiul CANTINA SOCIALĂ

Cantina socială este un serviciu social în cadrul căruia voluntarii, pe lângă servirea efectivă a beneficiarilor, interacționează în mod direct cu aceștia. În anul 2023, 11 voluntari au realizat 235 ore de voluntariat la cantina socială.

Premiul s-a acordat voluntarului **Andrei Horgoș**.

Premiul DUȘURILE SOCIALE

Activitatea „Dușurile sociale” este unică pe plan local, o activitate pe care Asociația Caritas Eparhial Oradea o oferă persoanelor fără adăpost. Menținerea igienei corporale prin accesul la Dușurile sociale previne creșterea gradului de îmbolnăvire a persoanelor vulnerabile, care primesc, săptămânal, necesarul efectuării dușului, dar și un schimb de haine curate. În anul 2023, voluntarii au ajutat la distribuirea produselor de igienă și a hainelor, dar și la curățenia băilor, după efectuarea dușurilor de către persoanele fără adăpost.

Premiul s-a acordat voluntarului **Alexandra Nicolae**.

Premiul PRIETENI PENTRU UN ZÂMBET

Anul 2023 a adus câteva schimbări pentru echipa „Prietenii pentru un zâmbet”, ne-am bucurat să reluăm activitățile cu cei mici de la Spitalul Județean de Urgență Oradea. Voluntarii clovni au activat prin vizite la Centrul de Îngrijire de zi pentru copii, aflat în subordinea Direcției de Asistență Socială Oradea, la Centrul

de zi pentru copii al Asociației Down Oradea, Centrul After –School „Sfântul Martin” din Ioaniș și prin participarea la diverse alte evenimente dedicate copiilor. În ultimul an, echipa a realizat 48 de ore de voluntariat, aducând zâmbete fără număr pe chipul celor mici! Premiul s-a acordat voluntarului **Deian Delibaja**.

Premiul COLECTA DE PAȘTI

La Colecta de Paști s-au implicat 14 voluntari, care au desfășurat 68 de ore de voluntariat, contribuind la strângerea de alimente și donații în bani care au fost trimise către semenii noștri. Voluntarii noștri au dovedit spirit solidar și empatie pentru cei în nevoie în prag de sărbători.

Premiul s-a acordat voluntarei **Cornelia Vesea**.

Premiul COLECTA DE CRĂCIUN

La tradiționala Colectă de alimente de Crăciun, în anul 2023 s-au implicat 11 de voluntari care au desfășurat 55 de ore de voluntariat, contribuind la strângerea de alimente și donații în bani pentru ca cei 150 de beneficiari ai asociației să poată primi masa caldă zilnică și pe parcursul anului 2024.

Premiul s-a acordat voluntarului **Alexandru Alb**.

Premiul SPRIJIN ADMINISTRATIV

Activitatea administrativă este foarte importantă în organizația noastră și în anul 2023. 28 de voluntari au cumulat 171 de ore de voluntariat în activități administrative, care au inclus și ”Cutia de Crăciun”.

Premiul s-a acordat voluntarei **Alexandra Ghercă**.

Premiul CEL MAI ACTIV VOLUNTAR

Cel mai activ voluntar este persoana care se implică în cele mai multe activități din dorința de a schimba ceva pentru comunitatea lui.

Premiul s-a acordat voluntarului **Andrei Horgoș**.

Premiul pentru DISPONIBILITATE

Disponibilitatea înseamnă a fi prezent la nevoie. Când ești anunțat cu o oră înainte și faci tot posibilul să fii prezent, când renunți la programul tău pentru a oferi o mână de ajutor, când alegi să dedici din timpul tău pentru un plus oferit aproapelui.

Premiul s-a acordat voluntarului **Remus-Paul Bocioc**.

Premiile SPECIALE FUNDRAISER

Premiul special îl oferim persoanelor care pro-

(urmare din pag. 14)

movează asociația noastră în comunitate, prin chemarea la voluntariat și prin propriul exemplu de conduită. De-a lungul anului 2023, am derulat activități de promovare a voluntariatului și acțiuni caritabile de colectare de alimente în instituțiile de învățământ partenere. Activitatea "Cutia de Crăciun" nu ar fi fost posibilă fără o colaborare strânsă cu învățătoare și profesori dedicați care au răspuns mereu apelului nostru la sprijin comunitar și au asigurat informarea și mobilizarea elevilor și părinților spre implicarea socială: **Dana Mihincău, Mariana Todorean, Patricia Capriș, Lia Șipoș și Claudia Toth.**

Evenimentul a fost presărat cu momente artistice susținute de **Mara Iaz Ayssa Caba Hanna Herczeg, Christina Pantea, Lorelei Paltin, Lil Rose, Bogdan Nechifor, Alexia Bologa, Roxana Mureșan, Ovidiu Lazăr, și Grupul Enjoy Music.**

Mulțumim tuturor voluntarilor pentru că, datorită vouă, asociația își poate continua activitățile sociale și educaționale!

Mulțumim autorităților că ne-au onorat cu prezența!

Mulțumim Liceului Greco-Catolic „Iuliu Maniu”, domnului director Andrei Cristea, pentru că ne-a găzduit evenimentul din această seară și domnului Bogdănel Timoš pentru ajutorul acordat în organizarea evenimentului.

Mulțumim reprezentanților mass-media pentru prezență și promovarea evenimentului.

Mulțumim fotografilor, voluntarii **Alexandru Alb** și colegul lui **Paul Cheregi**.

Mulțumim: **Black Wolf** pentru pizza și **Cofetăria Scala** pentru tort.

Mulțumim soliștilor și Grupului Enjoy Music.

Felicitări tuturor voluntarilor și deosebite mulțumiri pentru tot ceea ce au făcut pentru beneficiarii Asociației Caritas Eparhial Oradea și pentru asociație în 2023!

Andreea GHERCĂ
Coordonator voluntari

Premiul „Voluntarul anului”

Este premiul oferit pentru: implicare, disponibilitate, diversitatea activităților în care s-a implicat, numărul de ore prestate și calitatea serviciilor oferite.

Premiul s-a acordat voluntarei Alexandra Nicolae.

Ioan Alin CREȚU

Cum funcționează rețelele neuronale?

De-a lungul timpului, cercetările din domeniul psihologiei și al neuroștiințelor au dezvăluit misterele fascinante ale creierului uman. Un aspect deosebit de captivant este modul în care funcționează rețelele neuronale, structuri complexe care stau la baza proceselor cognitive și comportamentale.

Rețelele neuronale, numite și neuroni artificiali sau perceptroni, sunt fundamentale în înțelegerea modului în care calculatoarele și algoritmi de învățare automată încearcă să imite procesele cerebrale. Asemănătoare cu circuitul complex al gândirii umane, aceste rețele sunt alcătuite din noduri (neuroni) conectate între ele prin sinapse (conexiuni). Analogia cu rețelele de neuroni din creierul uman este evidentă, deschizând calea către înțelegerea modului în care informația este prelucrată și stocată într-un mod care influențează comportamentul uman. Analog cu modul în care oamenii învață din experiențe anterioare, rețelele neuronale trec prin faze de ajustare a conexiunilor lor, întărind sau slăbind anumite legături în funcție de relevanța și importanța informației.

O direcție de cercetare deosebit de promițătoare este integrarea realității virtuale (RV) și a rețelelor neuronale în contextul terapiei. De exemplu, rețelele neuronale pot contribui la personalizarea experiențelor de terapie virtuală, adaptându-se la nevoile specifice ale pacientului și oferind intervenții terapeutice mai eficiente și mai atractive. Modelele complexe de învățare automată pot analiza variate date, inclusiv neurofiziologice, pentru a oferi diagnosticuri mai precise și personalizate. Aceasta ar putea revoluționa abordarea actuală în sănătatea mentală, facilitând intervenții mai rapide și adaptate la nevoile individuale.

În educație această caracteristică poate influența dezvoltarea unor noi strategii de predare, învățare și evaluare care să se potrivească mai bine cu ritmul și nevoile individuale ale elevilor, contribuind la crearea unor medii de asimilare a cunoștințelor mai eficiente și adaptate, în care fiecare școlar să-și poată dezvolta potențialul în mod unic.

Un alt aspect crucial al rețelelor neuronale este capacitatea lor de recunoaștere și interpretare a modelelor, fiind antrenate să identifice caractere distinctive în datele pe care le primesc, o abilitate care poate fi asimilată cu capacitatea umană de a recunoaște chipuri familiare și de a înțelege contextul social. Într-o notă similară, rețelele neuronale sunt capabile să „învețe” să efectueze sarcini specifice, cum ar fi recunoașterea vocală sau prelucrarea limbajului natural, prin ajustarea continuă a conexiunilor lor. Rețelele neuronale pot juca, de asemenea, un rol important în evaluarea și dezvoltarea abilităților socio-emoționale.

Astfel, rețelele neuronale pot contribui la dezvoltarea unor programe educaționale mai eficiente în formarea abilităților sociale și emoționale esențiale pentru relațiile umane sănătoase.

Deși progresele în domeniul rețelelor neuronale sunt remarcabile, există încă provocări semnificative. Un aspect important este reprezentat de etica utilizării acestor tehnologii, precum și de înțelegerea profundizării și limitelor imitării proceselor cognitive umane. Comunitatea științifică și cea tehnologică trebuie să colaboreze pentru a dezvolta standarde morale solide și pentru a asigura o implementare echitabilă și responsabilă a rețelelor neuronale în practică. Problemele privind confidențialitatea datelor, interpretarea corectă a informațiilor și riscurile asociate cu dependența excesivă de tehnologie sunt aspecte ce necesită o atenție riguroasă. Cercetările actuale oferă perspective promițătoare pentru dezvoltarea unor aplicații avansate în inteligența artificială, precum și pentru înțelegerea și tratamentul unor afecțiuni psihologice complexe. Pe măsură ce progresele în știința rețelelor neuronale continuă, cercetătorii și psihologii se confruntă cu provocarea de a aborda aspecte din ce în ce mai complexe ale minții umane. Integrarea unor elemente precum raționamentul abstract, creativitatea și înțelegerea contextului social reprezintă provocări majore, dar și obiective fascinante. De exemplu, simularea proceselor creative și a gândirii abstracte în cadrul rețelelor neuronale ar putea duce la dezvoltarea unor sisteme capabile să genereze conținut artistic, să rezolve probleme complexe sau să contribuie la inovația în diverse domenii. Pe măsură ce psihologia și inteligența artificială converg, cercetarea în domeniul rețelelor neuronale poate furniza insight-uri noi asupra modului în care procesele cognitive umane influențează și sunt influențate de tehnologie. De exemplu, studiul modului în care oamenii interacționează și învață din interacțiunea cu agenți virtuali sau asistenți inteligenți poate aduce înțelegeri semnificative despre modul în care relațiile sociale se schimbă în era digitală. De la asistenții virtuali până la platforme de divertisment, capacitatea rețelelor neuronale de a înțelege și adapta interacțiunile în funcție de preferințele și starea emoțională a utilizatorilor poate contribui la crearea unor experiențe digitale mai personalizate și mai captivante. Pe măsură ce rețelele neuronale devin tot mai sofisticate, interacțiunea dintre om și mașină devine mai naturală și intuitivă, apar noi oportunități de colaborare creativă. Co-crearea, unde inteligența artificială și creativitatea umană se întâlnesc, reprezintă o perspectivă interesantă. Această interacțiune ar putea stimula inovația și generarea

(continuare în pag. 17)

Părintele Bara Doru Teodor a trecut la Domnul.

Preasfinția Sa Virgil, preoții, persoanele consacrate și credincioșii Episcopiei de Oradea se roagă în aceste momente pentru odihna sufletului părintelui.

„Stăpâne Doamne, Dumnezeu nostru, Cel ce singur ai nemurire, Care locuiești în lumina cea neapropiată; Cel ce omori și iarăși faci viu; Care duci în iad și scoți; Cel ce cu înțelepciune ai făcut pe om din pământ și ai legiuit să se întoarcă iarăși în pământ, pentru greșala lui, primește sufletul robului Tău, și l odihnește pe dânsul în sânurile lui Avraam, ale lui Isaac și ale lui Iacov. Și i dă lui cununa dreptății Tale, parte cu cei mântuiți, în mărirea aleșilor Tăi, ca să ia multă plată în locașurile sfinților Tăi pentru cele ce s a ostenit în lumea aceasta pentru numele Tău.”

În veci pomenirea lui!

A trecut la Domnul Sora Maria Aurelia

În cursul dimineții zilei de 17 ianuarie 2024, Sora **Maria Aurelia - Gaidoș Maria** s-a întors la Casa Tatălui Ceresc, la frumoasa vârstă de 93 ani, din care peste 70 de ani i-a oferit cu totul lui Dumnezeu prin consacrarea în Congregația Surorilor Maicii Domnului.

„Sora M. Aurelia rămâne în amintirea surorilor și a celor care au cunoscut-o ca fiind o persoană care L-a iubit pe Bunul Dumnezeu cu toată ființa, a iubit rugăciunea și i-a iubit pe oameni, punându-se în slujirea aproapelui cu deosebită dăruire și generozitate. A dorit să-L facă cunoscut pe Dumnezeu copiilor, tinerilor și celor mai înaintați în vârstă, familiilor și tuturor celor care veneau spre dânsa. În mod cu totul special, Cuvioasa Sr. Aurelia a fost apostol al Rugăciunii Rozariului și nu doar rostind și învățându-i pe ceilalți această rugăciune minunată, ci și confecționându-le ea-însăși”. spun surorile Congregației Maicii Domnului din România cu această ocazie.

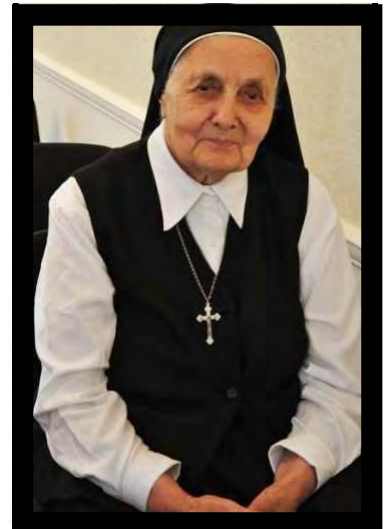
Sora Aurelia este cea care a croit în 1989 ornatele episcopilor greco-catolici români. Din materialul primit de la Roma, căci Biserica Greco-Catolică nu avea nimic pe atunci, a făcut hainele episcopale ale ÎPS Alexandru Todea, ÎPS Ioan Ploscaru și ale noilor episcopi consacrați în 1990: ÎPS George Guțiu, ÎPS

Lucian Mureșan, PS Vasile Hossu. Mitrele pentru episcopi, tot mâinile binecuvântate ale cuvioasei întru Domnul le-a lucrat, la Blaj, în Seminarul Teologic Greco-Catolic.

Amintindu-și de cea răposată ca fiind „de o dăruire totală pentru Dumnezeu, Maica Domnului și Biserică, o femeie extraordinară”, Preasfinția Sa Virgil

Bercea, împreună cu tot clerul, persoanele consacrate și laicii Eparhiei de Oradea, se roagă ca „Domnul să îi dea sorei Aurelia, odihna veșnică, iar Lumina cea fără de sfârșit să-i strălucească!”.

Bunul Dumnezeu să-i primească sufletul în odihna și bucuria veșnică!

Biroul de Presă EGCO

(urmare din pag. 16)

de idei în moduri neașteptate, transformând modul în care rezolvăm problemele și dezvoltăm produse și servicii.

În lumea afacerilor, rețelele neuronale pot juca un rol semnificativ prin psihologia organizațională. Ele pot fi folosite pentru a analiza comportamentul angajaților, dinamica echipei și pentru a optimiza procesele de luare a deciziilor. Această integrare poate duce la îmbunătățirea eficienței și la dezvoltarea unui mediu de lucru mai sănătos și mai productiv.

Studiul rețelilor neuronale reprezintă un punct

de convergență între psihologie și tehnologie, deschizând uși către o înțelegere mai profundă a minții umane și a potențialului inteligenței artificiale. Această intersecție a cunoașterii aduce cu sine provocări și responsabilități, dar și oportunități semnificative pentru a îmbunătăți calitatea vieții și pentru a avansa în moduri inovatoare în domeniul psihologiei și al tehnologiei. Într-o lume în continuă schimbare, explorarea acestui teritoriu comun rămâne esențială pentru a ne înțelege mai bine pe noi înșine și pentru a modela viitorul societății.

Liceul greco-catolic „Iuliu Maniu” - Ziua Culturii Naționale

„Să rămână aceste ore în inimile noastre ca un exercițiu de admirație față de aceste mari personalități ale culturii române, trezind în același timp sentimentul apartenenței la un neam dăruit de Dumnezeu cu o spiritualitate bogată și nobilă”, s-a subliniat pe 15 ianuarie 2024, la Liceul Greco-Catolic „Iuliu Maniu” din Oradea, în cadrul proiectelor desfășurate cu prilejul Zilei Culturii Naționale, la care au luat parte elevi, cadre didactice, preoți spirituali și Preasfinția Sa Virgil Bercea, episcop al Eparhiei de Oradea. Acestea au cuprins un moment de poezie, susținut de elevii clasei a VI-a A, sub coordonarea doamnei Emilia Haș și a doamnei bibliotecar Carmen Popa, și un proiect trans-curricular dedicat culturii românești în spațiile digitale, coordonat de doamnele profesor de limba română Emilia Haș și Mihaela Danciu, împreună cu prof. Ioana Ciupleu, profesor de informatică.

Primul moment a fost organizat din dorința de a reda **importanța și frumusețea poeziei** tot mai carentă în programa școlară actuală. Au fost recitate poezii de Dimitrie Bolintineanu (*Muma lui Ștefan cel Mare*), Andrei Mureșanu (*Un răsunet*), George Coșbuc (*Pașa Hassan*), autori greco-catolici care au scris cele mai cunoscute poeme și **legende istorice** din literatura română, contribuind la ceea ce avem astăzi, spre exemplu imnul național. De asemenea, au fost recitate *Foamea* de Radu Gyr și *Umbra lui Mircea la Cozia*, de Grigore Alexandrescu, înainte de a ajunge la momentul central dedicat marelui poet național Mihai Eminescu, la 174 de ani de la nașterea sa. Elevii Liceului Greco-Catolic „Iuliu-Maniu” au interpretat *Scrisoarea a III-a* și *Ce-ți doresc eu ție, dulce Românie*, subliniind că motivul pentru care a fost aleasă ziua sa de naștere drept Zi a Culturii Naționale este acela că „poetul nepereche” al neamului românesc, Mihai Eminescu, a fost o personalitate marcantă nu doar în literatură, ci și în jurnalism ori în filosofie.

„Ne-am gândit să fie astăzi despre poezia istorică și patriotică, dorind să îi sensibilizăm pe elevii noștri în a conștientiza cât este de important să trăim vremuri de pace, să înțeleagă cum, pentru binele nostru actual, strămoșii noștri s-au trudit. Am gândit de asemenea că poezia scrisă de Mihai Eminescu la doar 17 ani – *Ce-ți doresc eu ție, dulce Românie* – poate fi un adevărat exemplu de tânăr care își iubește țara și care își respectă valorile. Ne propunem și pe viitor să facem astfel de proiecte, pentru a trăi împreună frumusețea poeziei” – a subliniat doamna prof. Emilia Haș, la finalul primului moment, felicitându-i pe toți elevii care l-au susținut. De asemenea, domnul director al Liceului

Greco-Catolic „Iuliu Maniu”, prof. Andrei Cristea, a mulțumit tuturor celor prezenți, subliniind de asemenea importanța poeziei în programa școlară, ca fiind „parte din patrimoniul nostru național”. Domnul director și-a manifestat speranța ca peste ani aceste poezii să fie la fel de cunoscute și recitate de noile generații, îndemnându-i pe elevi să selecteze cu adevărat valoarea, în tot ceea ce citesc și li se propune drept informație în spațiile digitale de astăzi.

Ca subiect tot mai prezent în zilelor noastre, **spațiilor digitale** le-au fost dedicat al doilea moment organizat la Liceul Greco-Catolic „Iuliu Maniu” din Oradea cu prilejul Zilei Culturii Naționale 2024, care a cuprins un inedit proiect trans-curricular, realizat de elevi împreună cu cadrele didactice de limba română și informatică. Dorind să fie o activitate care se speră să devină tradiție în această școală greco-catolică, proiectul a cuprins momente în care au fost aduse în fața liceenilor de astăzi personalități ale culturii românești, din variate domenii. În acest an s-a ales domeniul umanist: literatura, filosofie și istorie. Prezentarea acestor personalități a fost făcută „prin studiu și muncă în echipă, prin apropierea de opera acestor înaintași în manieră proprie, specifică vârstei, iar receptarea acestor creații se face prin ochii curioși și inocenți ai celor ce le descoperă acum, la ani și chiar secole distanță de la momentul întocmirii lor”. Spiritul viu al lui Lucian Blaga, Emil Cioran, Ana Blandiana, Mircea Eliade și Mircea Cărtărescu – „creatori iviți din pământul românesc binecuvântat” – a străbătut veacurile până astăzi, toți cei prezenți fiind invitați apoi să se lase „converșiți” de vocea lui Sadoveanu recitând poezia eminească *Sara pe deal*. În cadrul aceluiași proiect, elevii mai mici și mai mari au împărtășit cu emoție talentul lor poetic și narativ.

Aceasta, pentru că, *Tot ce-i românesc nu piere*, cum spunea cântărețul interbelic Jean Moscopol în melodia ce poartă acest titlu. Felicitări tuturor!

**Biroul de Presă EGCO
Mihaela CABA-MADARASI**

Seară de rugăciune

Isuse, Domnul meu și Dumnezeu meu, eu te chem în ajutor! Cred că această invocare se poate constitui în genericul serii de rugăciune care a înnobilit Capela greco-catolică din Meseșeni de Sus.

Aflate la cea de-a doua ediție, aceste seri de rugăciune, de împreună rugăciune, au menirea de a ne spori dorul după Dumnezeu, dorul după mai profunde clipe de introspecție spirituală, după tainice dialoguri cu Dumnezeu, dorul după mai dese și mai speciale momente de bunătate, smerenie, iertare și milostenie.

De departe, în cadrul acestor întâlniri, momentul prim și culminant îl constituie Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie în care preoți și credincioși aducem laudă și preamărire, cinstire, cerere și mulțumire lui Dumnezeu, trăind clipe și momente sufletești unice.

Drept moment de profundă trăire sufletească a fost cuvântul de învățătură rostit de către părintele Daniel Berteau.

Am aflat din cuvântul său că postul nu ar trebui să se rezume doar la mâncare, la a renunța la anumite alimente. Trăind într-o lume a vitezei în care se întâmplă lucruri, într-o lume în care suntem supuși unui bombardament informațional fără precedent și a multor, foarte multor priorități, postul – afirmă părintele – ar putea să însemne și o stare de introspecție, de reflecție, de veghe. Să reflectăm și să veghem dacă nu cumva avem nevoie, măcar în vreme de post de o altfel de prioritizare a problemelor care ne macină fizicul și psihicul, pacea și liniștea zi de zi.

Am mai aflat și că postul mai înseamnă și tăcere. Da, tăcere! Să știm să ne folosim de ea atunci când este nevoie și chiar și atunci când îngenunchem la căpătâiul patului pentru rugăciunea de seară, să găsim răgazul ca după rugăciune să păstrăm o clipă de liniște, de tăcere,

o clipă în care vom primi de la Dumnezeu o adâncă pace, pace în suflet!

În tăcerea serii ne-am unit apoi glasuri și inimi în rugăciuni de preamărire, laudă, promisiuni, dar mai ales imperative cereri de ajutor în toate nevoile și neputințele noastre, rugăciuni ce alcătuiesc „Cinstitul Paraclis al Domnului nostru Isus Cristos.

Seara de rugăciune a fost încheiată de o agapă.

Ileana NEAGA

„Întâlnirea prietenilor”

Vineri, 5 ianuarie a.c., profesorii de la Centru de Informare și Consiliere (CICRO) al Asociației Caritas Eparhial, au organizat „Întâlnirea prietenilor” cu tema: ”Caută și găsește!”.

Copiii ucraineni au îndeplinit diverse sarcini în echipe: au rezolvat cuvinte încrucișate, au făcut puzzle, au jucat dame, au exprimat emoții prin pantomimă, au inventat cântece pe o melodie dată etc.

Astfel, au avut timp pentru a comunica, au băut împreună ceai, au mâncat diverse bunătăți și s-au jucat împreună în aer liber.

La eveniment au participat și copii cu nevoi educaționale speciale.

Olga TARANUKHA

Octava de Rugăciune pentru Unitatea Creștinilor, 2024

Prima zi - Catedrala Romano Catolică

A cincea zi - Biserica Penticostală Tabor

A doua zi - Biserica Unitariană

A șasea zi - Biserica Ortodoxă

A treia zi - Sinagoga Evreilor Mesianici

A șaptea zi - Biserica Reformată

A patra zi - Biserica Evanghelică-Luterană

A opta zi - Biserica Greco-Catolică